

Ευχή χειροθεσίας αρχιμανδρίτου «Υπηρετούντος εν τω κόσμω» (πρώτη δημοσίευση) (Μητροπολίτης Εδέσσης, Πέλλης & Αλμωπίας Ιωήλ)

[/ Πεμπτουσία](#)

Δημοσιεύεται για πρώτη φορά από την Ι. Μητρόπολη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας η ευχή του Σεβ. Μητροπολίτου Εδέσσης, κ. Ιωήλ, «ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΟΣ ΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ».

Η ευχή αυτή συνετέθη κατόπιν προτροπής του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερωνύμου και εγκρίθηκε από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος με την παραγγελία να χρησιμοποιείται στις χειροθεσίες κληρικών που διακονούν εν τω κόσμω (βλ. σχετική Εγκύκλιο).

Σημειώνεται ότι η ανάγκη συνθέσεως της ευχής αυτής προέκυψε, επειδή το

περιεχόμενο της προϋπάρχουσας ευχής χειροθεσίας Αρχιμανδρίτου του ι. Ευχολογίου συνδέεται με ιερομονάχους που εγκαταβιούν σε ιερά μονή και όχι με αγάμους κληρικούς που διακονούν στον κόσμο.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΝ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ

ΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΟΣ ΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑΝ ΕΝ ΤΩΙ ΚΟΣΜΩΙ

Ποιήμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ

Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός ημών, ο Αρχηγός της σωτηρίας ημών (Εβρ. 2,10), ο πανσόφως ειπών «ος εάν θέλη εν υμίν μέγας γενέσθαι, έσται υμών διάκονος», ο Παύλον εμπνεύσας τον Απόστολόν Σου γράψαι προς τον μαθητήν αυτού Τιμόθεον «οι καλώς προεστώτες πρεσβύτεροι διπλής τιμής αξιούσθωσαν, μάλιστα οι κοπιώντες εν λόγω και διδασκαλία» (Α΄ Τιμ. 5,17), «ο πρώτος εξ αναστάσεως» (Πραξ. 26, 23), «το άλφα και το ωμέγα» (Απ. 1,8) των ανθρώπων, ο βεβαιώσας απαρατρέπτως ότι «πας ος αφήκεν οικίαν ή αδελφούς ή αδελφάς ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή τέκνα ή αγρούς ένεκεν του ονόματός μου, εκατονταπλασίονα λήψεται και ζωήν αιώνιον κληρονομήσει» (Ματθ. 19,29), ο επαινέσας τον πολλαπλασιάσαντα τα δοθέντα αυτώ τάλαντα λέγων· «επί ολίγα ης πιστός, επί πολλών σε καταστήσω» (Ματθ. 25, 21), αυτός, Πανάγιε Δέσποτα, δος την χάριν Σου την επουράνιον τω δούλω Σου (τώδε) όντι Ιερομονάχω, και χάρισαι αυτώ την τιμήν, το όνομα, την αξίαν και την περιωπήν του Αρχιμανδρίτου της Ιεράς

Αρχιεπισκοπής (ή Μητροπόλεως) ημών. Ούτος, Κύριε, υπέρ πάντα και πάντας ηγάπησεν το τίμιόν Σου Όνομα, και εαυτόν παρέδωκεν υπέρ της Σης δόξης και ευκλείας, απορρίψας τα γεηρά και επίκηρα του ματαίου βίου τούτου.

Δος αυτώ σύνεσιν εν πάσι, ταπείνωσιν αληθή, πνεύμα διακονίας και θυσίας υπέρ των πιστών και θεοφιλή υπακοήν εν τοις παραγγέλμασι της Εκκλησίας, ίνα δοξάζεται δι' αυτού το πάντιμον και μεγαλοπρεπές Όνομά Σου, συν τω Ανάρχω Σου Πατρί και τω Παναγίω και Αγαθώ και Ζωοποιώ Σου Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.